

բութեան համար , որ է թագաւոր րութիւն հսկելոր : Դեռ որչափ փոփութելու կարուութիւն ունիք . որչափ մեծնալու և նաեւ վերածնելու : Մեր զօրութենէն վեր զօրութիւն , մեր մարդկային կարողութենէն վեր մի կարողաւթիւն միայն կարաղ է բարձրացնել զմեղ մինչեւ այն տեսութեան կէտե՞ւ , ուստի ամենայն

ինչ իւր զրութեամբ կ'երեւի , վարդրն՝ փոքր և մեծն մեծ : Խնդրենք ուրեմն այն վերին Կարողութենէն , որ կը անօրինէ ներկային և ապագայն , որ Տէրն է յաւիտենականութեան . խընդրենք որ ինչպէս ուրիշներուն տուածէ , մեզ ևս տայ որաի աչքեր , որ կարողանանք իմաստութիւնն առաջել :

ՎԱՍՆ ԹԱԼԵՀԻ ԵՒ ՊՌՃԻ

Ի ՖՐԻ ԵՐԳԵ :

ՎԱՐԴՈՅՆ որ Թալեհն ու Պուռածն ՚ի Փալոքն չէ լըորդած . Թէ շատ և քիչ ջանայ՝ թէ ըլլորդի , նա այլ իսկ է ծըռած . Բանին ըլլորդն ու ծուռն՝ գէշն ու աղէկն , ՚ի Զարին է կապած . Եւ յօր ճննդեան մարդոյն , ոնց մօրէն է ինք բաժանած . Զատովլաթն՝ երբ կուտայ Աստուած , նա կուգայ ամենն աջողած . Բայց զայն իմանալ պիտի , թէ Թալեհն յոյր Պուռած է անկած . Թէ Պուռածըն ու Թալեհն աղէկ , յԱստուծոյ է քեզ հրամայած , Զինչ յաշխարհամարդ որ կայ , զերթ մշակ առաջդ են կանգնած :

Այն մարդն որ Թալեհ չունի , յամենայն տեղիք նա ծեծած . Զանայ թէ մէկիկ խօսի , քան զսոկուլ աղէկ նա գրած . Կանչեն թէ քանի՞ ասես , քո ամեն բաներդ է հոտած . Զօրն դու ՚ի հաջ կենաս , յԱստուծոյ հատած ու անիծած . Այն մարդն որ Թալեհ ունի , յումեքէ իսկի չէ ծեծած . Զօրն կայ պարապ նստած , շատ բարիք ՚ի մօտն է կուտած . Զինչ որ կու խօսի , աղւոր մարդարտուլ բաներն է շարած . Թագաւոր և գատաւորի մօտ և ամենայն տեղիք մեծարած . Թէ Ճարտարութեամբ ուտէր մարդ զհացն զինչ իւր էր հրամայած . Անգէտն տառապեալն յաշխարհիս վերսոյ չպիտէր մէկիկ ապրած . Ի սերմանելց ժամն կու լինի այս ցեղ հանդիպած . Մէկըն թագաւոր լինի , մէկըն աղքատ՝ և մէկըն ցաւած , Մէկին ծերութիւն հասնի , ու ամեն բաներն յաջողած . Մէկին գերութիւն հասնի , կամ կտրիճ օրօք նա մեռած .

Կ ամ ինքն ՚ի մօրէն ծնած , աչք չկ կոյ . կամ կոճղ է անկած .
 Զայս մայ կարենանք գիտել թէ՝ այս յէր է հանց (1) բաժանած ,
 Մտօքս յայս բանիս վերայ , շատ ատեն ՚ի հոգս եմ անկած .
 Կասեմ թէ՝ Եր այս եղեր , որ ամենն հաւասար չէ զուգած .
 Ամենն ֆոլաքին արաքքն , մէկին հաշտ՝ մէկին խռոված .
 Ի մէկըն սիրով հայի , մէկալին դէմըն խորուած ,
 Շատ հասրաթ (2) ունիմ ՚ի սիրոս , բայց այսով եմ խիստ շուարած .
 Աւաշ թէ մեռնիմ պարոք , և ըստ լինի պարտքս վճարած .
 Աստուած , մի առներ ՚ի յիմ շատ մեղսոց , որ յիմմէ գործած .
 Մինչ որ վճարի պարտքերս , որ ՚ի յիմ շալակս է հանած .
 Յանմամ թող ենու հոգիս , մահս մեղ համար է հրամայած .
 Մարմնս ՚ի հոլին հանգչի , յօրէս այս մինչ ՚ի կատարած .
 Մարդոյն որ իւր հայն ու բախտն ու ոսմիկն ՚ի վերն է գրած .
 Զօրն՝ թէ գատած կենայ՝ թէ պարապ , նա ինքն է հասած .
 Ո՛չ խիստ արտորալ սիխի , և ոչ անհոգ ՚ի վայր նստած .
 Բայց պարտ է արթուն կենալ , վերուստ է ամեն պատրաստած .
 Օրհնեալ Արտրիչն Աստուած , յամենայն լեզուէ նա գոված .
 Հանապաղ ՚ի նա դիմենք , որ թողու զմեր մեղքն ՚ի բաց .
 Անձառ և անքննին Աստուած , որ դու յօս ես մեղաւորաց .
 Մեղապարտ Սեբաստացւոյս (3) , լե՛ր յաւուրն յետնում ողորմած .
 Թէպէտ յանցանաւոր եմ ես , դու շնորհես ձիր պարգեւաց .
 Արժանացո՛ ընդ նոսին , որք յաջակողմեանդ են դասած :

(1) Այսպէս . — (2) Կարօտ . փափաք . — (3) Այն ասմկական ռտանաւորն , որ օրինակուած է Ա . Ամոռոց Թանգարանի գրադիներէն , քանի մի ձեռագրաց մէջ կը գտնուի , և ունաց մէջ վերջն չըստ առղերն կը պակախն , ուր Անդասայի անունն յիշուած է , որ թէրեւս օրինակողի անուն եւ յաւելուած լինի , քան թէ հեղինակի : Իսկ Ֆրիկ անունն , յայտնի է թէ բանաստեղծական անուն է , եւ հաւանական կը կարծուի , որ կամ Յով . Պատղ վարդապետինն է և կամ Խաչատուր Կեշառեցւոյն :

